

ת"פ (תל אביב) 67348-07-24 - מדינת ישראל - תביעות פלילי- ת"א נ' גיא לרנר ברנוב

ת"פ (תל-אביב-יפו) 67348-07-24 - מדינת ישראל - תביעות פלילי- ת"א נ' גיא לרנר ברנובשלוש תל-אביב-יפו
ת"פ (תל-אביב-יפו) 67348-07-24
מדינת ישראל - תביעות פלילי- ת"א

נגד

גיא לרנר ברנוב

ע"י ב"כ עו"ד אדוה וייצמן

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו - יפו

[07.07.2025]

כבוד השופטת ענת יהב

גזר דין

1. כללי:

א. כתב האישום המתוקן וההסדר בין הצדדים,

הנאשם, יליד 1978, הודה ביום 4.11.24 ובמסגרת הסדר טיעון בין הצדדים בכתב אישום מתוקן (במ/1) בעבירה של
החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש)
תשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה").

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 22.1.24 בשעה 20:40 לערך, ברחוב אליהו ברלין 13 בתל אביב-יפו, החזיק
הנאשם בכיס מכנסיו הימני, בשקית שקופה, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 2 גרם נטו, זאת עשה שלא לצריכתו
העצמית וללא היתר על פי החוק או אישור מהמנהל.

על פי ההסדר שהוצג, הוסכם בין הצדדים, כי הנאשם יישלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר שירות המבחן, כאשר
עמדת המאשימה היא למאסר בעבודות שירות ואולם לאחר קבלת התסקיר, ישובו הצדדים ויידברו ביניהם.

ב. תסקיר שירות המבחן,

תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 26.5.25, שם עולה לגבי נסיבותיו האישיות של הנאשם, כי הינו כבן 47, נשוי ואב ל-
4 ילדים קטינים כולם. סיים 10 שנות לימוד. התגייס לצבא ושירת שירות מלא כלוחם בצנחנים. מבחינה תעסוקתית,
שמר על רצף ויציבות.

הנאשם נעדר עבר פלילי ולמעט אירוע זה, אין נגדו כל אירוע פלילי נוסף תלוי או סגור. בנוגע לאירוע זה עליו נותן את הדין, ביטא צער וחרטה, הסביר את נסיבות ביצוע העבירה על רקע תקופה משברית בחייו, אז התקשה להתמודד עם פטירת אביו ועל מנת לעמעם את תחושותיו הקשות, התקשה בשיקול דעתו ופעל מתוך אימפולסיביות והיעדר מחשבה לגבי השלכות ותוצאות מעשהו. מבין את הבעייתיות במעשיו, מצר ומפיק לקח מכך, כאשר ההליך הפלילי המתנהל נגדו לראשונה בחייו בבחינת גורם מרתיע ומציב גבול עבורו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי ונעדר דפוסים שוליים. כמו כן, התרשם שאין לנאשם בעיית התמכרות ועל כן אין צורך בשילובו בטיפול. חיזוק להתרשמות זו עלתה מבדיקות שמסר הנאשם - נמצאו נקיות, למעט בדיקה אחת שהעידה על שרידי בנזודיאזפינים, כאשר הנאשם הציג מרשם לכדורי שינה שאותם נוטל לפי צורכו.

שירות המבחן ציין, כי הוא ער לכך שהנאשם אינו זקוק להליך טיפולי ועל כן אינו ממליץ על ענישה בדמות צו מבחן ואולם לאור נטילת אחריות על מעשיו באופן מלא, הבנה בדבר שליליות המעשה, העבדה כי אירוע זה חריג באורחות חייו והינו בעל עמדות בסיסיות נורמטיביות, המליץ שירות המבחן להסתפק בענישה של צו של"צ בהיקף נרחב של 250 שעות, שהיא ענישה חינוכית ושיקומית למען אוכלוסייה נזקקת. ג. ביום 4.6.25, טענו הצדדים לעונש,

ב"כ המאשימה, במסגרת טיעוניה, הגישה את רישומו התעבורתי של הנאשם (במ/2), משם עולה שהנאשם מחזיק ברישיון נהיגה מאז 1996 ולחובתו הרשעה אחת מסוג ברירת משפט בגין קיפוח זכות שימוש בדרך. עמדה על נסיבות האירוע, כמות הסם וסוגו כ"סם קשה". טענה לפגיעה בערכים המוגנים של שמירה על בריאות הציבור מפני פגיעה עקיפה וישירה של תופעת השימוש בסמים כולל נזקים כלכליים עקיפים. עתרה למתחם ענישה בעבירה זו כנע בין 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל בצירוף רכיבי ענישה נוספים ולביסוס המתחם הפנתה לפסיקה שהוגשה.

לענין נסיבותיו האישיות של הנאשם ומיקומו במתחם - נתנה משקל להודאת הנאשם במיוחד לו, נטילת אחריות וחרטה ולחלופי הזמן, ללקיחת האחריות והחרטה שהביע. יחד עם זאת ומכיוון שהנאשם אינו נזקק לטיפול, הרי לטעמה אין מדובר בחריג ה'שיקום', בפועל או פוטנציאלי, אשר רק בו יש כדי להצדיק חריגה ממתחם הענישה לפי סעיף 40 לחוק העונשין. עדיין כלל נתוניו של הנאשם ממקמים אותו בתחתית מתחם ועל כן, עותרת להטיל עליו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר הצופה פני עתיד, קנס, פסילה בפועל ופסילה על תנאי. ב"כ הנאשם, טענה למהות המושג 'השיקום' עליו מדבר תיקון 113 לחוק בסעיף 40ד, תוך ששמה דגש על תיבת המילים 'סיכויי שיקום', משם, לטעמה, ניתן ללמוד כי הוא חל גם על אדם שאין מסוכנות להמשך ביצוע העבירות ממנו, כמי שהינו בעל סיכויי שיקום ואין הבחנה בין מי שעבר טיפול ארוך על מנת להימצא בנקודה זו ממש או אחר, כמו הנאשם אשר סיכויי השיקום מכוח מיהותו משימים אותו באותה הנקודה ממש. כך מבינה מהרציונל המרכזי שעמד בבסיס החוק והוא מניעת הישנות עבירות והגנה על האינטרס הציבורי וכדבריה "שאמנם הנאשם אינו עבריין אבל סיכויי השיקום צופה פני עתיד משמע שהסיכון להישנות עבירות הוא נמוך מאוד ואפסי, למעשה מתקיימת במקרה זה נוכח עמדת שירות המבחן".

עמדה על נסיבות האירוע כפי שעולות מתסקיר שירות המבחן, פטירת אביו, אחרי אירועי ה-7 באוקטובר, כאשר העבירה בוצעה במהלך ימי השבעה, אז פעל מתוך אימפולסיביות ובחוסר מחשבה מעמיקה, כשהגיע למפגש עם הסוחר, עליו תצפתה המשטרה והוא נקלע לסיטואציה, ביצע את העבירה בסמוך למקום מגוריו והסם לא היה מחולק. עמדה על כך שהנאשם הודה כבר בחקירתו במשטרה ועל כן כל אלו מטים את הכף לטובתו ולקביעת מתחם ענישה נמוך מזה לו עתרה המאשימה, דהיינו, מתחם עונש המתחיל ממאסר על תנאי בשילוב עבודות של"צ.

לגבי נסיבותיו האישיות של הנאשם, טענה כי ההליך הפלילי והרשעתו בגיל זה של חייו, יש בהם תחילת ענישה עבור אדם כמוהו. הגישה מסמכים מהם עולה דמותו ואישיותו של הנאשם כלוחם בצנחנים (במ/3), עובד בהתנדבות (במ/4), מכתב הוקרה על פועלו (במ/6), מכתב המלצה מעבודתו הקודמת בתחום ה'היי-טק' (במ/5) וכיום עובד במשתלה המשפחתית. כל אלו לטעמה מבססים היטב את המלצת שירות המבחן לענישה חינוכית שיקומית. לגבי עתירת המדינה לרכיב ענישה של פסילת רישיון הנאשם, מתנגדת לכך נוכח היות האירוע ראשון מסוגו בכלל עבור הנאשם, כאשר לחובתו הרשעה אחת בתעבורה זניחה, שאינה ממין העניין. הסבירה את חשיבות רישיונו לצורכי עבודתו ונטילתו ממנו תהווה פגיעה משמעותית בו שאינה מאוזנת.

בסוף טיעוניה, איבחנה את הפסיקה שהוגשה על ידי המדינה וציינה כי הנסיבות אינן עולות בקנה אחד עם נסיבות אירוע דכאן וביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה.

הנאשם, הוסיף והסביר לגבי הנסיבות שהביאוהו למעשה חסר המחשבה שעשה והסביר שסעד את אביו ב-10 השנים האחרונות לחייו והיה אחראי עליו ועל ענייניו ועל כן מותו פגע בו באופן קשה. עוד ציין שנוטל אחריות על מעשיו אולם הוא חרד מאוד מענישה של מאסר בעבודות שירות ולטעמו ענישה שכזו תפגע בו אנושות והוא מבקש לתרום באופן של של"צ לציבור.

2. דיון והכרעה:
א. מתחם העונש ההולם:

בהתאם להוראות סעיף 40ג(א) לחוק העונשין על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירות אותן ביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה בענישה, שהוא 'עקרון ההלימה' וזאת תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כמפורט בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.

הערכים המוגנים ונסיבות ביצוע העבירה,

עבירת החזקת סמים, גם בנסיבות תיק זה, שבהן הנאשם החזיק בכיסו, סם מסוג קוקאין במשקל כולל של 2 גרם נטו, פוגעת בערכים החברתיים הנוגעים לשלומם ובריאותם של הציבור, שכן פגיעתם של הסמים בחברה הינם רחבי היקף וכוללים את המשתמש הבודד, את משפחתו והמעגל הקרוב, לצד השפעה על החברה כולה. היקף זה נעוץ בכך שמתקיימת פעילות פלילית לצורך סיפוק הדחף לצורך סם, לעיתים תוך כדי ביצוע עבירות נוספות ונלוות למטרה זו (לנושא זה והחשיבות שבעקירתו מהשורש ראו ע"פ 3172/13 סואעד נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, 07.01.2014)).

בנוגע להחזקה של סם הקוקאין, אותו החזיק הנאשם, והשפעותיו ההרסניות, יש להפנות לדבריו של כב' השופט ניל הנדל בע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יונה [פורסם בנבו] (4.7.2012):
"הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה. זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו ... וכתוצאה מכך המשתמש צורך כמויות הולכות וגדלות מהסם... הפגיעה ביחיד חוזרת חלילה לפגיעה בחברה. השימוש בסם מסוג קוקאין יוצר צורך להמשיך ולהשתמש. כתוצאה מכך עליו לחפש מקורות כספיים למימון רכישת הסם, לא דווקא בדרכים חוקיות, תוך שהוא חווה הידרדרות מתמדת בתפקוד הפיזי והקוגניטיבי שלו".
נסיבות המקרה באירוע זה הינן קלות, עת נתפס הנאשם ברחוב, כשהוא מחזיק ב-2 גרם סם מסוג קוקאין, שמסווג אמנם כסם 'קשה', בעל מאפיינים התמכרותיים ופוגעניים, מאידך, למעט כך לא היו נסיבות נוספות שהיה בהן כדי לעלות חשש לסחר; הסם לא מחולק; לא נמצאו שקיות חלוקה, כסף; משקל אלקטרוני וכו', כך שהפגיעה בערך המוגן הינה ברף הנמוך.

ב. מדיניות הענישה הנוהגת,
רף הענישה שנקבע בעבירות אלו נובע מן הצורך להילחם בנגע הסמים עמד בית המשפט העליון בפסיקה ברורה ונוקבת. ראו ע"פ 3172/13 סואעד נגד מדינת ישראל (07.01.2014):
"על פגיעתן הרבה של עבירות הסמים ועל תפקידו של בית המשפט במאבק בנגע הסמים לצד גורמים וגופים נוספים, עמד בית משפט זה פעמים רבות... אין ספור מילים נאמרו בדבר הצורך להכות בכל אחת ואחת מחוליות הפצת הסם... המאבק בנגע הסמים הוא סיזיפי ואל לנו להשלכות את עצמנו כי ענישה מכבידה תביא לחיסול הנגע... אך המאבק אינו חסר תוחלת. גם אם לא ניתן לחסל את נגע הסמים לחלוטין, ניתן גם ניתן להקטין את היקפו ולצמצם את נזקיו."

1. רע"פ 1473/18 שמואל אוהיון נ' מדינת ישראל (22.4.2018) - הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 4 יחידות סם מסוכן מסוג קוקאין, במשקל נטו של 1.6888 גרם וכן יחידת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל נטו של 0.4185. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם אשר נע בין עונש מאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר וגזר על הנאשם שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים; קנס בסך 2,000 ₪, או 20 ימי מאסר תחתיו; ופסילת רישיון הנהיגה של המבקש לתקופה של 3 חודשים על תנאי למשך 3 שנים. ערעור שהוגש ע"י המדינה התקבל. בית משפט המחוזי קבע מתחם ענישה במנעד שבין 6-12 חודשי מאסר לריצוי בפועל וגזר על עונש מאסר בפועל של חודשיים ימים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות. יתר רכיבי גזר הדין, נותרו בעינם. בקשת רשות ערעור שהוגשה נדחתה.

2. ת"פ (ירושלים) 15744-01-19 מדינת ישראל נ' עואודה (18.11.19), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, כשהחזיק בביתו 20 יחידות של סם מסוג MDMA. כמו כן, החזיק בביתו מחסנית אקדח ריקה וכן 6 כדורי תחמושת בקליבר 9 מ"מ. בית המשפט קבע, כי מתחם העונש ההולם צריך לעמוד על מאסר על תנאי ושל"צ נרחב, ועד ל-6 חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות וגזר על הנאשם עונש של צו של"צ בהיקף של 300 שעות, לצד ענישה נלווית.
3. עפ"ג (חיפה) 12284-04-15 פארס חזימיה נ' מדינת ישראל (17.06.2015) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בהחזקת סם מסוג קוקאין במשקל נטו של 2.4291 גרם מחולק ל-5 מנות. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3- ל-12 חודשי מאסר וענישה נלווית. המערער נדון למאסר מותנה, וענישה נלווית. ערעור המערער על הכרעת הדין נדחה.
4. ת"פ (שלום ב"ש) 59017-02-21 מדינת ישראל נ' מויאל (12.09.2022) - הנאשם הודה והורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. הנאשם החזיק בתחתוניו ב-3 יחידות סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 1.2 גרם נטו, שלא לצריכתו העצמית. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם כנע בין 3 חודשי מאסר שיכול וירוצה על דרך עבודות שירות ועד 9 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריא. הנאשם השתלב באופן מוצלח בהליכים טיפוליים משמעותיים ואינטנסיביים, בעל עבר פלילי ישן מאותו הסוג שהתיישן. בית המשפט סטה ממתחם העונש וגזר על הנאשם מאסר מותנה, פסילה על תנאי וקנס בסך 1,200 ₪.
5. ת"פ (תל-אביב) 30921-04-20 מדינת ישראל נ' סגל (7.12.2021) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של החזקת סכין שלא כדין והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. הנאשם החזיק בכיס מכנסיו סכין מתקבעת וכן החזיק על גופו ב-41 ריבועי נייר שהכילו סם מסוג LSD, 6 יחידות של סם מסוג MDMA במשקל כולל של 66.5 גרם ו-4 יחידות של סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של כ-1.8 גרם. בית המשפט קבע מתחם עונשי כולל למעשיו של הנאשם ביום האירוע הנע בין מספר חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט גזר על הנאשם עונש של 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות בניכוי ימי מעצרו, לצד מע"ת וקנס.
- מכל המקובץ לעיל, מתחם העונש ההולם בנסיבות המיוחדות שפורטו בכתב אישום זה ומבלי שיהיה כל אלמנט 'מסחרי' בהחזקה זו, למעט משקל הסם, לטעמי ניתן לקבוע כי מתחם העונש ההולם מתחיל בענישה של של"צ בהיקף נרחב ורכיבי ענישה נוספים ועד ל-6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

ג. סטייה ממתחם העונש ההולם,

מכיוון שקבעתי מתחם ענישה, בנסיבותיו המיוחדות של תיק זה כמתחילות מצו של"צ ורכיבי ענישה, הרי שדיון בסוגיה זו מתייטר, אולם, מכיוון שההגנה ביקשה לפרש את הסעיף ככה שחל על הנאשם, מצאתי להתייחס לכך בקצרה. כבר אומר, שלא קיבלתי את פרשנותה לחוק, אשר סובבת סביב מטבע הלשון "סיכוי של ממש שישתקם".

לשונו של סעיף 40ד (א) לחוק העונשין קובע:

"קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969".

הפסיקה דנה בשאלה זו ולעניין אלו הן הנסיבות אשר בהתקיימן, יכיר בית המשפט בחריג שיקום או סיכוי של ממש לשיקום באופן שיצדיק חריגה ממתחם העונש. בית המשפט העליון ניסה לשרטט בקווים כללים את הקריטריונים לחריגה מהמתחם (כך בע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל), משם ניתן להבין כי מדובר ב'רשימה פתוחה' ולא ממצה של שיקולים, והתקיימותו של שיקול זה או אחר אינה מצדיקה בהכרח חריגה מהמתחם, שכן חלק מהשיקולים מובאים ונשקלים במסגרת קביעת העונש בתוך המתחם (למשל ראו: סעיף 40יא לחוק העונשין). עם זאת, ניתן לציין ששילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות, כפרה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפול מוצלח וחזרה לדרך הישר, עשוי להצביע על "סיכוי של ממש לשיקום" כלשונו של סעיף 40ד(א)."

עוד, בפסיקה נקבע כי יש לנקוט זהירות רבה בהפעלת סעיף 40ד לחוק העונשין, וכי סטייה ממתחם הענישה תיעשה אך במקרים חריגים ובמשורה, מקום בו סיכויי שיקום מובהקים מצדיקים זאת (ראו: ע"פ 1229/19 סלומינסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 13 [פורסם בנבו] (1.7.2019)).

מכל האמור, נראה לי כי פרשנות ההגנה ללשון הסעיף "סיכוי של ממש לשיקום" אינו מתקיים כאן, שכן יש צורך בהצבעה על הליך שיקומי אינטנסיבי ומעמיק, מה שבמקרה זה לא היה. לו אקבל פרשנות זו, הרי שהסעיף יחול על נאשמים נעדרים עבר פלילי ולא יהיה בו משום חריג.

ד. נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, נסיבותיו האישיות של הנאשם והעונש המתאים לו:

אמנם קבעתי כי אין לטובת הנאשם קריטריונים לסטייה ממתחם העונש, אולם בצד כך קבעתי כי תיק זה בנסיבותיו המיוחדות, אשר מחד הינן החזקת סם מסוכן במשקל ובסוגו כפי שפורטו לעיל, ומאידך, הינן קלות בהינתן שלא קיימת כל אינדיקציה נוספת ולו זעירה להיות הסם מיועד להפצה או למכירה ובהינתן תסקיר חיובי של ממש הממליץ על הטלת צו של"צ כעונש חינוכי- שיקומי, אזי ניתן לקבוע מתחם ענישה המתחיל מצו של"צ ורכיבי ענישה נוספים, אותם ניתן להטיל על הנאשם ללא צורך בסטייה מן המתחם.

לכל אלו יש להוסיף את הנתונים של הנאשם שבפניי; כבן 46 נשוי ואב ל- 4 ילדים, אשר שירת שירות צבאי מלא כלוחם קרבי, עבד שנים בתחום ההיי- טק וכעת מנהל את המשתלה המשפחתית ביד רמה, כאשר אירוע זה הינו יחיד וחריג בחייו ובעקבות חוויית אובדן אביו שבו טיפל במשך עשור, כל אלו מביאים אותי למסקנה כי יש להטיל עליו ענישה הצופה פני עתיד כענישה אשר הומת את הנאשם האינדיווידואלי שבפניי ובנסיבות החריגות בתיק זה.

ה. מכל האמור, מצאתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

1. צו של"צ בהיקף של 250 שעות. שירות המבחן יגיש תכנית עבור הנאשם בתוך 45 ימים מהיום, אז תינתן החלטה משלימה.

2. מאסר של 6 חודשים וזאת למשך 3 שנים מהיום וזאת על תנאי שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לפקודת הסמים מסוג פשע.

3. מאסר של חודש וזאת למשך שנה מהיום וזאת על תנאי שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לפקודת הסמים מסוג עוון.

4. פסילת רישיון נהיגה של 5 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום.

5. קנס בסך של 5,000 ₪. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 15.9.25 ובכל 15 לחודש שלאחריו. ככל שהנאשם לא ישלם תשלום במועדו תעמוד מלא יתרת החוב לסילוקה.

ניתן צו כללי למוצגים לפי שיקול דעת קצין המשטרה. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם עפ"י החלטת קצין משטרה.

ככל שהופקד פיקדון בתיק או בתיק המעצרים הקשור לתיק זה ובהעדר מניעה על פי דין, יוחזר הפיקדון למפקיד או לידי מי מטעמו עפ"י ייפוי כוח.

ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן וכן תקבע תזכורת פנימית בתוך 45 ימים מהיום.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"א תמוז תשפ"ה, 07 יולי 2025, במעמד הצדדים.